

Notă de informare privind jurisprudența Curții – Nr. 133

August - Septembrie 2010

Florea împotriva României – 37186/03

Hotărârea din 14.09.2010 [Secția a III-a]

Art. 3

Tratament degradant

Tratament inuman

Fumatul pasiv în detenție: *încălcare*

În fapt - În anul 2002, reclamantul, care suferea de hepatită cronică și de hipertensiune arterială, a fost încarcerat. Timp de aproximativ nouă luni, acesta a împărțit celula de numai 35 de paturi cu un număr de deținuți între 110 și 120. Conform reclamantului, 90% din aceste persoane erau fumătoare. Ca răspuns la plângerile sale, Ministerul Justiției a explicat că din cauza suprapopulării penitenciarelor, era posibil ca deținuții să fie nevoiți să doarmă câte doi într-un pat și că era imposibilă separarea acestora în fumători și nefumători. Întrucât starea sa de sănătate s-a agravat, reclamantul a fost internat de trei ori la spitalul penitenciarului, unde s-a aflat de asemenea în prezența fumătorilor. În raportul medico-legal din ianuarie 2005 se menționa că reclamantul suferă de diferite afecțiuni și că trebuie să evite fumul de tutun. Acesta a fost liberat condiționat în februarie 2005. Reclamantul formulase în același timp o acțiune în despăgubire pentru degradarea stării sale de sănătate ca urmare a fumatului pasiv și a relelor condiții de detenție. Instanța a respins acțiunea în 2006 pe motiv că nu fusese stabilită legătura de cauzalitate între afecțiunile sale și condițiile de detenție.

În drept – art. 3: a) *Cu privire la suprapopularea penitenciarelor* – Curtea consideră, în general, că o persoană privată de libertate trebuie să dispună de un spațiu personal de cel puțin 3 m². Or reclamantul a avut la dispoziție în medie 2 m², garantați prin legislația anterioară anului 2006. Ministerul Justiției și instanțele interne au recunoscut existența unei probleme sistemice cu privire la depășirea capacității de primire a penitenciarelor. Astfel, timp de aproape trei ani, reclamantul a trăit în condiții extreme de suprapopulare, dispunând de un spațiu personal inferior normei europene. Trebuie să se rețină că în acest interval, statul a majorat la 4 m² norma privind spațiul personal al unui deținut în celule colective.

b) *Cu privire la alți factori* – Lipsa spațiului de care se plânge reclamantul a fost agravată de faptul că era închis 23 de ore zilnic într-o celulă care era în același timp și cameră și sală de luat masa și unde condițiile de igienă erau deplorabile. În ceea ce privește faptul că a fost obligat să împartă celula și salonul de spital cu deținuți fumători nu există un consens între statele membre ale Consiliului Europei privind protecția împotriva fumatului pasiv în unitățile penitenciare. În orice caz, spre deosebire de reclamantii din alte cauze, reclamantul nu a dispus niciodată de o celulă individuală și a trebuit să suporte fumatul celorlalți deținuți chiar și la infirmeria penitenciarului și în spitalul penitenciarului, și toate acestea în ciuda recomandărilor medicului. Cu toate acestea, o lege în vigoare din iunie 2002 interzice fumatul în spitale, iar instanțele de judecată s-au pronunțat de cele mai multe ori că deținuții fumători trebuie separați de cei nefumători.

Rezultă că pragul de gravitate prevăzut la art. 3 a fost depășit de condițiile de detenție la care reclamantul a fost supus.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Art. 41: 10.000 EUR cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru a accesa *Note de informare privind jurisprudența* (Notes d'information sur la jurisprudence)